

Cathedral of St. Vladimir and Olga

115 McGregor Street — Winnipeg, Manitoba

•
Combined Funds Candass

September, 1958

August 20th, 1958.
Winnipeg, Man.

Dear Brethren in Christ,

The next few months will have a decisive bearing on the development of our parishes and our Archdiocese, for it is then that the faithful will be given the opportunity to show their sincere desire for progress in the Church and a ready willingness to give their full support to the accomplishment of so high an ideal.

If our faithful manifest their readiness to serve the Church and the Ukrainian people, and if they lend a willing hand to the campaign which we inaugurated by our Pastoral Letter of the 29th of May, every parish will become strong and dynamically active and our Archdiocese will have the means of establishing those institutions which are absolutely necessary for the fulfilment of its God-given mission.

For these all important reasons, we ask the members of Saints Vladimir and Olga Cathedral to give good example to other parishes by responding whole-heartedly and spontaneously to our appeal. We urge you, Dear Brethren, to cooperate with your clergy through your willing efforts to make every member of the Cathedral parish an active one. Assist us in making the faithful understand that their active interest in the life of the Church should reveal itself not only in devoted labour for the high ideals of the Church, but also in financial aid for the proper maintenance of the parish. Our faithful must understand that their interest in the Church should be constant and that it ought to manifest itself in weekly offerings which have to be proportionate to their means.

With such members, your parish will quicken to new life and strength. It will be better able to not only establish and maintain its own institutions but also to give aid to the Archdiocese in founding those institutions which are so necessary for the good of all the faithful.

The Archdiocese, if it is to assist our parishes in their development, must: construct an addition to St. Vladimir's College, begin publication of its own newspaper, and make preparations for the establishment of a major seminary where our future priests will receive their formation.

We can accomplish all this, if everyone fulfills his Christian duty.

We should respond with eagerness to the call of our Church and show ourselves to be its living and active members.

Let us meditate upon our task in the light of our eternal destiny, and generously share with Our Creator all those gifts which He so munificently imported to us.

May Our Holy Redeemer and His Blessed Mother grant you their blessings in this most praiseworthy

From the library of

Richard Spafford
Western Canadian Legacy Collection

Education is the progressive discovery of our own ignorance.
—Will Durant

Ex Libris: Universitatis Albertensis

Emmanuelle
CUA
Winnipeg
Ukrainians.

UNIVERSITY LIBRARY
UNIVERSITY OF ALBERTA

СЛОВО НАШОГО МИТРОПОЛИТА

Слава Ісусу Христу!

Дорогі в Христі Браття і Сестри:

Вінніпег, дня 20. серпня 1958

Найближчі місяці будуть, у великій мірі, рішаччими для дальшого розвитку наших парохій, а з тим і цілої нашої Вінніпегської Архиспархії. В тому часі, наші вірні покажуть, чи вони справді бажують поступу й розвитку своєї Церкви та чи готові дати для цієї великої ідеї свою повну підтримку.

Якщо наші вірні виявлять свою готовість служити своїй Церкві й своєму Українському Народові та всеціло приступлять до загальної кампанії, що була проголошена нашим Пастирським Листом з дня 29 травня ц. р., то наші парохії стануть сильними й динамічно-діючими, а наша Архиспархія зможе здвинути ті інституції, що їй безумовно конечні до сповнювання її місії.

Тому, одним усильно закликаємо всіх вірних нашої катедральної парохії Св. Володимира й Ольги дати добрий приклад під цим оглядом і стати взором для других парохій. Конкретно, просимо Вас, Дорогі Браття й Сестри, включитись разом з Вашими Отцями Духовними в змагання, щоби всі вірні нашої катедральної парохії стали дійсно активними її членами. Поможім усім нашим членам зрозуміти, що їхнє активне зацікавлення життям Церкви повинно проявлятися так у відданій праці для Церкви, як теж у фінансовій жертвенності на її цілі. Докладім усіх старань, щоби наші вірні прийшли до переконання, що їхня жертва на Церкву повинна бути постійна, тобто складана кожної неділі та відповідна до спроможності кожного.

Маючи таких свідомих й активних членів, Ваша парохія буде живою і сильною. Вона зможе вдержати й розвинути свої власні здобутки, а також буде в силі допомогти своїй Спархії, що являється родинним добром парохій, створити ті інституції, які їй конечні для служення своїм парохіям.

Щоб успішно допомогти своїм парохіям, наша Архиспархія мусить чим скорше розбудувати Колегію Св. Володимира, розпочати своє спархіальне видавництво з видаванням своєї спархіальної газети та приготувати терен під Велику Духовну Семінарію, де могли б виховуватись наші священники.

Все це ми зможемо досягнути, якщо візьмемось до праці всі разом і якщо кожний з нас виконає якнайкраще те, що диктує йому совість і що є його святим обов'язком перед Богом.

Роздумаймо про ці наші обов'язки в світлі вічності і рішімося щедро ділитись з Творцем Його щедрими дарами.

Нехай Божественний Спаситель і Його Пресвята Матір благословлять Ваші рівні зусилля!

A large, stylized handwritten signature in dark ink, likely belonging to the Archbishop mentioned in the text.

Дорогі Члени Парохії Св. Володимира і Св. Ольги,

Року Божого 1902 положено Угольний Камінь під нашу першу Церкву Св. Володимира і Ольги, що під загальною відомою назвою "МАЛА ЦЕРКВА" існує ще й сьогодні у пам'яті многих людей в Канаді.

MSGR. V. KUZMINA, D.D.

В році 1941, ми побудували другу церкву, що служила нам через цілих 10 літ, а в році 1947 ми поклали Угольний Камінь під нинішню нашу Катедру, яку ми урочисто відкрили дня 15 квітня 1951 р. при великому здиванні народу та при визначній участі церковної ієрархії у провіді з Й. Е. Кардиналом МакГвігеном, Архиспископом Торонта.

Ми члени цієї нашої парохії, серед радості сліз витали про благословенну хвилину отворення нашої Катебри тим більше, що ми всі відчували, що особливше Боже Проведіння було з нами а Матінка Божа своєю Неустаночною Помічю у наших трудах нас постійно спомогала. Ми були раді тоді, ми є й раді сьогодні.

Та сьогодні, ми зачинаємо нову сторінку в житті нашої парохії. Наша парохія росте а з нею ростуть також і її потреби та її зобов'язання. На нас тяжать ще поважні довги, нам треба нашу Катебру гарно розмалювати, нам треба конетно аставити ще бодай чотири вікна таких, як є вікно Св. Володимира і Ольги нам треба постройти гарний Іконостас, щоби ми могли бачити наші Богослужби в усій їх повноті і величі, а крім того, Ми, як Митрополіча Катебра мусимо мати ясне лице і перед своїми і перед чужими у гідному сповнюванні наших постійних обов'язків в лоні Митрополії.

І тому, тим разом, ми рішилися піти до Вас з горячим проханням, щоби Ви збільшили свою жертвенність для нашої Катебри. Ми віримо, що Ви це робите. Я мав завжди велике довіря до Вас і Ви ніколи у важних справах нашої парохії мене самого не оставляли. Ми завжди йшли і працювали разом, як одна Христова Громада, а Господь благословив нас. Я вірю, що Ви не відхилите моєї просьби і сьогодні наша парохія як в минулому так і в майбутньому буде постійно ступати дорогою слави і дорогою Заповіту наших Покровителів Св. Володимира і Св. Ольги.

Як це має статися, Ви побачите у вказівках і інформаціях поміщених на іншому місці цієї книжечки. Ваша особиста роль, скріпити жертвенність нашої парохії, є там устійлена так докладно, як це тільки можливо, а крім цього кожний з Вас час від часу одержить ще додаткові інформації.

Як Вам всім відомо, що наша Парохія, як Парохія Катедральна, є парохією зрілою. Вона мусить бути гарно уложена і вивінувана а крім того, вона є Матір'ю у нашій Архидієцезії і як Мати Архидієцезії, вона має постійно свої зобов'язання зглядом неї. І тому, щоби наші пляни і наші завдання ми могли здійснювати, ми мусимо знати, якої допомоги, якої постійної жертви ми можемо від Вас сподіватися. А відтак не забуваймо одного, а саме, що все, що ми творимо у нашій парохії, ми творимо тільки для себе і для наших дітей, подібно, як це, що ми вже створили, ми створили тільки для себе і для наших дітей.

Тому, коли ми починаємо кампанію за збільшенням жертвенности наших членів для нашої Парохії, то кожний і кожна з Вас, що працює, нехай вирішить сам чи сама про себе, кільки ми, по нашій совісті, перед Богом і людьми, можемо і повинні жертвувати для нашої Церкви кожної неділі. Як що ми говоримо про недільну жертву для Церкви, то кожний наш доток, нехай буде даний в душі жертви і перед Богом і перед нами самими. Нехай нас одушевляє постійно дух жертвенности для слави Бо кої між нашим українським народом і для Його Святої Церкви — того Царства Божого на землі, — що являється завжди живою і ніколи невянучою красою кожної християнської громади. Христа, без жертв з нашої сторони, ми не можемо мати між собою. Ми це всі розуміли в дотеперішних наших зусиллях і ми були успішні. Розуміймо це й сьогодні а певно будемо успішні. А при тім, у наших шляхотних рішеннях помочи своїй Церкві нехай нам:

ПРИСВІЧУЄ НАША ВІРА, що ми здібні цього довершити,

НАША МОЛИТВА, щоби Господь дарував нам свої ласки, щоби ми зрозуміли і сповнили Волю Господню.

НАША ЖЕРТВА, жертва нашого часу, наших здібностей і нашого майна.

Всі ці шляхотні наші задуми, ми складалемо на престіл перед Господом Христом та Пречистої Діви Матері Божої Неустаючої Помочі, щоби Вони їх прийняли і нас благословляли.

о. Дж. Васильчук.

PROF. PAUL YUZYK
General Chairman

It's Our Responsibility

Thursday, Sept. 4, marks a new point in the history of St. Vladimir's Parish. On that date our families will gather together to participate in the biggest social event we have ever organized and, more important, to have outlined to them the financial needs of the Parish and Diocese, and how we propose to meet these needs. We will also ask God to bless our work on behalf of His Church.

The undertaking in which we are now engaged will require the best efforts of every man, woman and child in the Parish.

Sometimes on an occasion as this we are inclined to give too much thought to what we have done for the Church in the past. We recall the sacrifices we have made, the prayers we have offered, and the time and money we have spent, and perhaps we may feel we have done our share. But let us not forget that the growth and work of the Church is continuing all the time. What we did in the past helped at that particular time. A bigger and better effort is required of each one of us now.

God has placed this task in our hands. It presents a formidable challenge to all of us. Let us face this challenge with a firm determination to do our very best and thus discover the wonderful feeling that comes when we know that we have given our best to our Parish.

ЦЕ НАША ВІДВІЧАЛЬНІСТЬ.

В четвер дия 4. вересня 1958 р. це початок нової сторінки в історії Парохії Св. Володимира і Ольги. В цей день всі наші члени, нашої Парохії, зберуться разом, щоби взяти участь у найбільших сходинах, які ми коли небудь мали. На тих сходинах ми їм представимо потреби нашої Парохії і нашої Архидієцезії, ми їм представимо спосіб, в який ми думаємо стрінути наші зобов'язання. Ми будемо тоді всі разом просити, щоби Господь благословив нашу Церкву в майбутньому так, як Він не щадив своїх обильних ласк для нас в минулому.

Справа, до якої ми запрошуємо всіх, буде вимагати найкращих зусиль кожного батька, кожної матері і кожної дитини нашої парохії.

При таких нагодах як сьогоднішня, ми звикли думати про те, кільки то ми вже зробили для Божої Церкви, кільки ми понесли жертв, кільки ми молитов жертвували в нашій минувшині, кільки часу і гроша ми віддали і дуже часто, нам здається, що ми вже зробили все, що до нас належало. Та однак не забуваймо про одну справу, що церква відпочинку не має. Вона росте і розвивається постійно, завжди. Те, що ми зробили для Церкви в минулому, то ми помагали Її тільки на цей определений час. Ще більших і кращих зусиль вимагається від нас тепер, коли наша церква по літах праці з "МАЛОЇ ЦЕРКВИ" стала Митрополічною Катедрою.

Господь вложив свою святую справу в наші уломні людські руки. Це для нас велика честь, однак і незвичайно великий викзов. Стрічаймо цей викзов Божий з повною рішучістю, що ми зробимо все, що найкраще, щоби ми тоді, коли сповнимо гідно і свято наші обов'язки, всі відчувли у глибині нашого серця, що ми для Церкви нашої дали все, що могли.

MR. ALEXANDER YAMNIUK
Diocesan Committee Chairman

Our Needs

GENERAL

To foster vocations to the priesthood, through setting an example to our children by having truly Christian and Catholic homes in an atmosphere of prayer and sacrifice.

To conform to the mind of the Holy See by helping to further Catholic education throughout the Diocese.

LOCAL

The liquidation of the debts on our Cathedral is of primary importance. To date we have paid \$70,000 in interest on loans.

In order to carry out all ceremonies in accordance with our Rite, we need a sanctuary screen, or Ikonostas.

We must maintain and paint our Cathedral interior, and provide suitable stained-glass windows.

Other parish property must be maintained and kept in repair.

We must give our Diocese generous financial support in its educational and charitable endeavours.

НАШІ ПОТРЕБИ

ЗАГАЛЬНІ

Наші священики вже всі старші віком. За кілька літ що буде? Нові покликання на священиків можуть вирости тільки в правдиво християнських родинах, які б постійно давали приклад своїм дітям їх на правду християнського життя, молитви і жертви серед милого родинного оточення.

При тім треба нам старатися узгодити наші думки з думками Святішого Престолу поміччю католицькому вихованню у нашій Архидієцезії.

МІСЦЕВІ:

1. Нам треба як найскорше позбутися наших довгів, які тяжать на нашій Катедрі. Ми дотепер заплатили вже понад \$70,000.00 самих відсотків.
2. Нам треба постаратися ще бодай кілька таких образів, як на запрестольній стіні є образ Св. Володимира і Ольги.
3. Нам треба конечно поставити Іконостас, щоб ми мали всі наші Богослужби в повноті краси нашого обряду.
4. Нам треба нашу Катедру як найскорше помалювати.
5. Нам треба постаратися до нашої Катебри найменше 3 великих павуки.
6. Нам треба постійно піддержувати всі наші будинки.
7. А відтак нам треба помагати щедро нашій Архидієцезії в її виховних і харитативних справах.

MR. VICTOR DENEKA
Initial Gifts Chairman

Our Greatest Need

Many of us may be inclined to think that the most pressing problem in our Parish is to reach the financial goal we have set ourselves in this Canvass.

Reaching that goal IS important, but there is an underlying need that is of much greater importance to each of us personally—our need to give to our Church.

If we look around us we cannot fail to notice that the vast majority of the people of our Western Hemisphere are engaged in the task of getting. Strange as it may seem, the Christian ethic is founded on the opposite principle—That it is more blessed to give than to receive.

The opportunity and the burden of fulfilling this Divine Command fall principally upon those of us who live in a civilization that has been abundantly blessed by God.

Giving is really a Divinely appointed way of acknowledging the mercies of God. We have nothing to offer that we have not received, and yet God is pleased to accept our offerings as tokens of our gratitude.

If a man loves God, he will worship God and he will see to it that the worship of God is carried out in a fitting manner. This means that he will make offerings to God for the objects used in religious worship, and for the support of the priests who act as man's representatives in the worship of God.

Nothing that is given in such a spirit of generosity is ever lost, for what we give to God is not only recorded to our credit for Eternal merit—it is even returned to us in this life.

НАША НАЙБІЛЬША ПОТРЕБА

Багато з нас може думати, що найважливішою нашою справою є, щоб досягнути у нашій кампанії ту фінансову ціль, яку ми собі поставили.

Освоєння тої цілі є дуже важке. Однак в тім криється справа багато більшого значіння, що відноситься до нас особисто, а саме **КОНЕЧНІСТЬ НАШОЇ ОСОБИСТОЇ ЖЕРТВИ ДЛЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ.**

Якщо ми поглянемо довкруги нас, то ми не можемо не зауважити одної справи, що так паде вчі: Велика більшість людей, що живуть на цій нашій Пів-Кулі є так життєво наставлені, що хотілиб завжди щось від когось дістати. Прикро, однак правдиво мусимо підчеркнути, що християнська етика спочиває на цілком протилежній zasadі: — Що є більше благословення те, що ми даємо як те, що ми прийняли. **ТО Є ХРИСТІАНСЬКА ЗАСАДА.**

Нагода і відмічальність сповнити цей Божий Закон паде в особливий спосіб на тих, з нас, що живемо в цивілізації, яку Господь так щедро нині благословить.

Давати - жертвувати, це Богом начеркнена дорога, якою ми Богові дякуємо за Його щоденну обильну щедрість зглядом нас. Ми в нашому житті не маємо нічого щоб ми могли дати, чого б ми не одержали від Бога. А Господеві мило приймати нашу жертву, як знак нашої вдячності.

Якщо чоловік любить Бога, він буде Бога почитати і він буде дуже на це уважати, щоби почитання Бога відбувалося в гідний спосіб. Це значить, що він буде жертвувати Богу в тих справах, в яких релігія йому наказує а відтак також для удержання священика, що ділає як представник вірних у службі Господеві.

Коли ми даємо нашу жертву в душі такої щедрості, вона не пропадає. Бо, що ми даємо Богові, то воно не тільки є записане в Книзі Нашого Життя як заслуга для вічності — але часто вона вертається до нас сторицею в нашому дочасному житті.

MR. JOHN KRAWCHUK
Teams Co-Chairman

Our Canvass Plan

- To raise a minimum of \$175,000
- In combined funds pledges, payable over 150 weeks
- By all Catholic wage earners within the confines of our parish
- Pledges to start Sunday, September 14th, 1958
- All families will be called on before September 15th
- By a St. Vladimir and Olga's Parishioner—a volunteer
- Who will have made his own pledge
- Who will choose you for his call
- Who will come on his own time—working for the good of the parish
- Who will ask you ten important questions
- Who will explain the pledge is a statement of intention
- Which can be revised should circumstances change
- He will explain that equal sacrifice is desired
- He comes as a friend—will you welcome him as one?

There is nothing complicated about our canvass plan. We simply ask that each family give the matter prayerful consideration—and set aside a sacrificial portion of income each week.

The use of pledges is a basic requirement of our canvass because it has been proved many times that the only manner in which families of a parish of this size can provide \$175,000 to meet our programme requirements is not by cash contributions, but by the payment of a sacrificial amount weekly over a three-year period. This will be our Combined Funds Offering.

MR. NICK BARYLUK
Special Gifts Chairman

ПЛАН НАШОЇ ЗБІРКИ

1. Зібрати найменше \$175,000.00.
2. В приреченнях загального нашого фонду, платити через 150 неділей або три роки.
3. Від наших працюючих українців католиків в межах нашої парохії.
4. Приречення починаються від неділі місяця ВЕРЕСНЯ.
5. Всі наші родини будуть відвідані в місяці вересня.
6. Їх відвідають самі наші парохіяни, які роблять це добровільно.
7. Які самі зробили вже своє приречення.
8. Які вас вибрали, щоб вас відвідати.
9. Які придуть у свій час — працюючи для добра парохії.
10. Які вам поставлять десять важких питань.
11. Які вам вяснять, що ваше приречення є тільки вашим добрим наміром.
12. Яке ви можете змінити кожної хвили, як щоб ваші умовини змінилися.
13. Які вам вяснять, що жертва рівна для всіх і справедлива є кожною.
14. Які приходять до вас як приятелі — чи ви приймете їх як приятелів?

У нашому плані нема нічого захованого ані скритого. Ми тільки просимо, щоб кожна родина, з молитвою у своєму серці, подумала над цією справою і кожного тижня відложила на жертву для своєї Церкви таку частину, яку по своїй совісті буде уважати за відповідну.

Як що ми уживасмо карток приречення, при збірковій акції, то це тільки тому, що це одинокий спосіб, щоб парохія такої величини як наша, могла зібрати \$175,000.00 не готівкою але нашою жертвенністю кожного тижня через три роки. Це буде ЗАГАЛЬНИЙ ФОНД НАШОЇ ЖЕРТВИ.

The Mass and Our Sunday Offering

It is important to remember that the offering of money has become part of the Mass itself. It is not only by accident that the collection plate is passed around at the moment when the priest is offering to the Almighty Father the water and the wine and the bread that will become the Eucharist.

There was a time when at that particular moment of the Mass the people walked up to the altar and presented their gifts. They gave the wine for the offertory. Or they brought the bread that was to be consecrated for their own communion. The priest took these gifts from their hands and offered them to God in token of the fact that they, the people, wanted to have a part in the Mass and that the bread and the wine were symbolic of their own hearts and souls, which they offered gladly to their Creator.

With the growth of the church and the consequent big increase in congregations, this method of offering gifts became impractical. And so, around the eleventh century, the offering of money was instituted as a substitute for the offering of bread and wine.

As the priest offers the bread and wine to God, the people place in the collection basket their gift of money. That money is not, clearly, a gift to the priest. Nor is it, in the strict sense, a gift to the parish. It is a gift to God himself.

СЛУЖБА БОЖА І НАША НЕДІЛЬНА ЖЕРТВА

Це дуже важке, щоб ми знали і пам'ятали, що грошова жертва в неділю є частиною самої Служби Божої. Тому ми звичайно збираємо недільну жертву по Св. Євангелію і по Проповіді. Звичайно недільна збірка припадає в той час, коли священик, на Великому Вході, приносить в жертву Всевишньому Господеві воду, вино і хліб, що має відтак стати Пресв. Євхаристією.

У давньому християнстві, вірні приступали в той час до престолу і від себе складали жертву. Вони давали вино на жертву і приносили хліб, що мав бути освячений для св. Причастя для них самих. Священик брав від них цю жертву і жертвував Богові як знав, що люди хотіли бути учасниками Служби Божої. Крім цього хліб і вино, означали серце і душу вірних, які вони радо жертвували Господеві.

Зі зростом церкви і зі зростом числа вірних цей спосіб жертви показався не практичним. І так коло одинадцятого сторіччя місто хліба і вина установлено жертву грошеву. Св. Володимир давав на жертву церкви десятину своїх приходів. На ту пам'ятку Він збудував волицяву т. зв. Десятинну Церкву.

Тоді коли священик приносить в жертву Господеві хліб і вино, вірні кидають до кошика свою жертву гроша. Ці гроші не є властиво жертвою для священика. Не є це навіть стисло беручи жертвою для парохії. Це жертва для самого Бога.

The Fifth Precept

The fifth precept of the Church sets out very clearly and definitely our duties in regard to supporting our Parish. This precept merely emphasizes the work of God in holy writ: "Give unto the Most High according to what He hath given to thee."

Most of our support to the Church is extended through the Offertory collection. Some of our giving may be through patronizing church suppers, bazaars, bingos and raffles, but in this form of giving our motive is mixed—and all too often the margin of profit to the parish is meagre. But the money we put in the collection plate is given out of pure religion and obedience.

The fifth precept leaves no doubt in our minds as to where our financial support of the Church is to be given. Our responsibility is towards OUR OWN PARISH CHURCH. Included in this obligation is our duty to support many works that concern our Diocese as well as our Parish.

П'ЯТА ЗАПОВІДЬ ЦЕРКОВНА

П'ята Заповідь Церковна рішас дуже виразно і недвозначно наш обов'язок помагати нашій Парохії. Ця Заповідь тільки іншими словами повторяс слова Бога у Св. Письмі: "Принеси Найвищому в жертву це, що Він дав тобі". Найбільша жертва для нашої церкви приходить з таця. Є також інші способи помочи церкві, як пр. справлявання обідів, вечерів, пікніків, бінго і т. п., однак тут дуже часто для церкви мало що остає а в додатку намір людини вже не є чисто релігійний, підчас коли жертва на тацу, це вияв прямої релігійности і послуху зглядом своєї церкви.

П'ята Заповідь не лишає найменшого сумніву, де нашу недільну жертву маємо зложити. Наша відвічальність є зглядом НАШОЇ ПАРОХІЯЛЬНОЇ ЦЕРКВИ. В тому нашому обов'язку є поміч і для Дієцезії і для Парохії.

How Much Should I Give?

The Christian standard of giving is one-tenth of our gross annual income or \$2.00 a week for every \$1,000 we earn per year.

This kind of giving calls for strength of will and courage to sacrifice. Members of other denominations tithe regularly, so do many Catholics. All of us should be equally generous. Christ promised that: "With the same measure that you give, it shall be measured to you again."

We can be sure we have made a sacrificial pledge if:

1. It has been determined after prayer for God's guidance.
2. It brings an inner conviction of satisfaction.
3. We can talk to others about it without apology.

Each one of us is requested to begin now to give **SERIOUS AND PRAYERFUL** consideration to the amount we will endeavour to contribute weekly to our Church over the next three years.

Sacrificial giving results in a pledge for a larger amount than we would have thought possible for us. In St. Vladimir's Parish Combined Funds Canvass, our pledge should be for the **LARGEST** amount we have ever given to the Church.

НИЛЬКО Я ПОВИНЕН ДАТИ?

Християнське мірляло нашої жертвенності є одна десята нашого річного зарібку, чого прекрасний примір дає нам наш Великий князь Св. Володимир, будуючи в Києві т. зв. Десятину Церкву.

Таке розуміння жертвенності скріплює нашу волю і нашу відвагу до жертвенності. Так многі католики поступають. Всі з нас повинні бути однаково щедрі. Христос так обіцяв: "Якою мірою даєш, такою віддається тобі".

Ми будемо певні, що ми зробили приречення нашої жертвенності правильно, як що:

1. Я в своїй молитві прошу, щоби Господь поміг мені.
2. Як що це мені приносить моє внутрішнє задоволення.
3. Як що я можу говорити про це з іншими щиро і відважно.

Кожний з нас нехай починає давати свою жертву від найближчої першої неділі після поважного і повного молитви розваження відносно до суми, яку ми хочемо жертвувати для нашої Церкви кожного тижня, через найближчі їх три роки.

Жертвенність наша, на підставі наших приречень, є більшою як колинебудь ми думали у нашій парохії. Стараймося, щоби Загальний фонд нашої збірки в Парохії Св. Володимира і Ольги, після наших приречень, був дієно **БІЛЬШИМ**, як коли небуло, ми для нашої Парохії дали.

Standards of Giving

The possibility of our Parish's raising \$175,000 in pledges depends entirely upon the size of our pledges, because our potential is limited to the number of Catholic wage-earners.

We can raise \$175,000 if we recognize that:

1. Giving is a habit Usually a **Week** one.
2. Our interest follows our dollars Generous Giving will help increase our interest in the Church and strengthen our spiritual lives.
3. It is easy to criticize, but it takes **Courage** to give sacrificially.

МІРИЛО ЖЕРТВЕННОСТІ

Можність зібрати \$175.000.00 для нашої Парохії за три роки буде залежати цілковито від наших приречень, тому, що ми можемо рахувати тільки на працюючих членів нашої Парохії.

МИ МОЖЕМО ЗІБРАТИ \$175.000.00, як що ми зрозуміємо, що:

ЖЕРТВА ЦЕ ЧЕСНОТА..... РАЗ НА ТИЖДЕНЬ. Практикувати совісно.

Пам'ятай: Там де йде твій долар, там буде твоє зацікавлення. Щедра жертва для церкви скріпить твоє зацікавлення твоєю Церквою, а внаслідок цього скріпить також твоє духовне життя.

РЕЗОЛЮЦІЇ:

ДУЖЕ ЛЕГКО КРИТИКУВАТИ, АЛЕ ТРЕБА МАТИ ВІДВАГУ ЖЕРТВУВАТИ ШЕДРО.

СТАНОВИЩЕ ПАРОХІЇ СВ. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ РЕЗОЛЮЦІЇ ДО НАШОЇ АКЦІЇ

На своїх сходинах дня 20. серпня 1958 внесли одноголосно таку резолюцію:

Збори членів-мужчин Катедрі св. Володимира й Ольги гаряче одобряють започатковану Впреосвященим Митрополитом Кир Максимом акцію в напрямі скріплення фінансової бази наших церков та заявляють, що будуть її всебічно підтримувати.

Понадто збори рішають:

1. Закликати всіх членів Катедрі, щоб вони відріслися з найбільшою зичливістю до уповажених нашої парафії, які будуть особисто відвідувати наші домів допомагаючи їм якнайуспішніше виконати призначені їм обов'язки.
2. Освідомлювати загальноті парафії про konieczність збільшеної жертвенности на цілі Катедрі та на можному місці і при кожній нагоді обстоювати доручення Впреосвященнішого Митрополита Максима в тому напрямі.
3. Висловити сердечну подяку своєму парохові Всесвітлішому о. Прелатові за його заходи над здійсненням пекучих і невідкладних доручень Митрополита та запевнити йому й оо. Сотрудникам свою щирі співпрацю для успішного переведення запланованої кампанії.

Dedication

This book is dedicated to the memory of the founders of the Parish of Sts. Vladimir and Olga, and to the present parishioners whose generosity and sacrifices in this Canvass will assure the continued expansion of the Church throughout our Diocese.

A Thought on Giving

"The truest answer to: 'You can't take it with you' is: You can, provided you give it away. Then it is stored up as merit in the next life."

Bishop Fulton J. Sheen,
Way to Happiness."

Our Canvass Prayer

May the holy prayer of Thy saints, Vladimir and Olga, never fail us, O Lord: that it may render our gifts pleasing in Thy sight and ever obtain for us Thy pardon.

Through Christ our Lord. Amen.

Sacred Heart of Jesus,
We place our trust in Thee.
Our Lady of Lourdes,
Pray for us.

Canvass Organization

Parish Priest:

RT. REV. BASIL KUSHNIR, D.D., D.P.

Assistant Priests:

REV. PETER DAREWYCH

REV. L. KUSSY

General Chairman:

PROFESSOR PAUL YUZYK

Initial Gifts Chairman:

MR. VICTOR DENEKA

Special Gifts Chairman:

MR. NICK BARYLUK

Teams Co-Chairmen:

MR. JOHN KRAWCHUK

MR. VLADIMIR KOCHAN

Canvass Committee Chairman:

MR. ALEXANDER YAMNIUK

Team Captains:

MR. PAUL YAREMCHUK

MR. WILLIAM DEMBACH

MR. MIKE MIRUS

MR. PETER KURYLIW

MR. ZACHARY SENIUK

B45472